

Wyróżnienie w III Ogólnopolskim Konkursie Literackim „Płynąć pod prąd” dla Marty Malkińskiej z Liceum Ogólnokształcącego nr 1 im. Marii Skłodowskiej-Curie w Szczecinie za pracę pt. „Krnąbrnego Pana Vinco rozkoszy dywizje” w kategorii szkół ponadgimnazjalnych - proza

*Nahaczowi
za stróżowanie*

„Bombla” piję nocami. Samotnie. „Osiem cztery” wciągam. Telewizor włączam. Umieram psychodelicznie.

Placzę porankiem. W sklepowej witrynie twarz bladeńską dostrzegam. „Padłaś? Powstań. Idź!”

Zaklinasz codzienność w oddali...

Krnąbrnego Pana Vinco¹ rozkoszy dywizje

powtarzaj: zostałem powołany – czyż nie było lepszych

Pani Vivere² ścieżkami rustykalnymi błądzi. Oczy tysiącami myśli wizualnych opętane, błogo zamyka. Omniprezencji potęgą, do roku 1984 emigruje. Polanę gładyszowską krokiem dumnym raczy. Mgłę poranną połyka. Zachłannie. Tatry umysłem fotografuje. Cerkwi monumentalność, ambiwalencją na twarzy wypisaną, komentuje. Bombla³ siedzącego na przystanku, finansowo wspiera. Fiata 126p prośbą wykrzyczaną ordynarnie zatrzymuje.

O daty dokładnej podanie Kierowcę - Elektryka Miejscowego – prosi. *Pani Droga, wrześnie dziewiąty dzisiaj dzień mamy! Rozmowę, niestety przerwać muszę, gdyż Syn mój, istota niecierpliwa jakże, z przyjściem na świat się gorączkuje!* Automobiliście dłonie dygoczące, perswazji mocą uspokaja. Na siedzeniu tylnym, zmysłem słuchu, przyszlą Matkę – Helenę - dostrzega... O 24 godzinie Pani Vivere już pewnośc ma - w atmosferze kogutów bezlitosnego piania i koni entuzjastycznego rżenia „Ten, który pokój sławi”⁴ – Współczesnej Prozy Polskiej Nadzieja – dorastać będzie.

bądź odważny gdy rozum zawodzi bądź odważny

Pani Crescere⁵ - emancypantka wyrachowana impertynencko - omnipotencji władzą, dysortografię na Młodego Adepta Literackiej Sztuki z premedytacją zsyła. Popołudniami. Wieczorami. Chwilami wolnymi... Pan Vinco z Siostrami umiejętności ortograficzne koryguje. Pisma charakter w przedszkolu wyrabia. W wieku lat 12 ze śmiercią Ojca zmagać się musi. Rodzeństwo, rok później, dom gładyszowski opuszcza. Pióra Wielbiciel jedyną podporą Matki zostaje. Literacki styl na początku siódmej klasy tworzy. Modlitw w języku

---

¹ Vinco (łac.) – zwyciężam.

² Vivere (łac.) – żyć.

³ Bombel – tytułowa postać powieści Mirosława Nahacza w 2004 roku wydanej; gloryfikuje kontemplacje egzystencjalnej natury z degustacją win tanich połączone.

⁴ Mirosław - staropolskie imię męskie, złożone z członów *Miro-* ("pokój") oraz *-sław* ("sława").

⁵ Crescere (łac.) – wzrastać.

staro-cerkiewno-słowiańskim się uczy. Z rusińskiego - Pryślužnik cerkiewny - u Dziadka korepetycje pobiera. Górskie wędrówki apoteozą darzy. Z sąsiadami o życiu rozmawia. Andrzeja Stasiuka odwiedzając, książek multum pożycza. Do „Baru pod Marugą” nie chodzi. *Złotopolskich* nie ogląda. Nowele autotematyczne na biurkowym blacie kreśli. Epickiego świata otchłań wciąga go bezwiednie. Pani Crescere w czerwcu roku 1999 na zdrowotną rentę odchodzi...

czuwaj – kiedy światło w górach daje znak – wstań i idź

Pani Creare⁶ obok gorlickiego kina „Wiarus”, Literata Do Szuflady Piszącego, „Popularnymi” częstuje. Na początku edukacji licealnej, o bukolicznym na wsi życiu dyskutują, poglądy pacyfistyczne konfrontują. W październiku 1999 roku z Patolemi Euzebiuszem⁷ - Słowację odwiedzają. **Joy Division** przy ogniska iskrach słuchają rytualnie. Psychodelicznie... Marzec 2000 roku kapeli punkowej „Agregat” założenie przynosi. Pan Vinco na perkusji gra. Wszechstronność przed gremium kameralnym prezentuje. W niedzielę każdą u Babci w Leszczynach, eter przez wątrobę przelewać się uczy. Słonecznego dnia majowego roku 2001 - Szymon Modrzejewski do Gładyszowa przyjeżdża – pasją konserwowania krzyży przydrożnych i nagrobków wiekowych Pisarza zaraża, z Przyszłą Lubą – Anią - zapoznaje. *Ważne, że można ratować naszą kulturę.* W garażu, ładowarkę konstruuje, Literat znajomym tłumaczy. Pomocy nie odmawia nigdy. Płot Sąsiadce naprawi. Dach zreperuje. Radą służy. Pani Creare przyznaje, że *prawdę gloryfikował, wartości fundamentalne również – miłość, przyjaźń, empatię...*

Tacy jak On to perelki. Polonistka talent humanistyczny komentuje. Pan Vinco zajęcia szkolne opuszcza często. Nauczyciele sądzą, że chorowity, dojazdami zmęczony. A On fantazji wytwory dniami i nocami na papier przelewa. W literackim amoku - dwa tygodnie - *Osiem cztery* tworzy. W styczniu 2003 roku do Andrzeja Stasiuka „maluchem” podjeżdża. Nieśmiało. Rękopis na kuchennym stole kładzie. Ucieka. Po godzinie telefon... Wiosną - debiut. 25 tysięczny nakład *Osiem cztery* rozchodzi się błyskawicznie. Autor w stolicy dzieło promuje. Miasta wielkością przytłoczony czuje się. Outsider. Włóczykij. Samouk buńczuczny. Krytycy powieść za portret jego pokolenia uznają. Protestuje. Broni się. W sobie zamyka. Matce z dziennikarzami rozmawiać zabrania. Fałszem przepelnionego, osobowości kreowania się boi. Kolegom z polskiego i historii - przed dojrzałości egzaminem - pomaga... Na maturze z ojczystego języka bardzo dobrą pracę o Żeromskim Stefanie pisze. Dokumenty na Warszawski Uniwersytet składa. Pani Creare obywatelską misję za spełnioną uważa.

---

⁶ Creare (łac.) – tworzyć.

⁷ Patol i Euzebiusz – przyjaciele Mirosława Nahacza; ich wspólne przygody opisał w powieści *Osiem cztery*.

idź wyprostowany wśród tych co na kolanach

wśród odwróconych plecami i obalonych w proch

Pani Errare⁸ - alegoria deprawacji warszawskiej. Z Panem Vinco kulturoznawstwo studiuje. W rytmach pijackiej piosenki w parku tańczą razem, do Wisły halucynogennie skaczą. Niekompatybilnością bytu oraz stolicą „podziemną” się fascynują. Prozy Adept *Bomblem* oraz *Bocianem i Lolą* wyobraźnię czytelników rozbudza. Na spotkaniach autorskich się otwiera. Nastrój buduje. Polemizuje. Wieczorami w klubie Tomba – Tomba, barmana funkcję pełni. Latem 2003 roku – Fatum – samochodowy wypadek na Pana Vinco zsyła. Blizny – dachowania pamiętki - na twarzy pozostają. Dorywczo scenariusze *Egzaminu z życia* i felietony do *Filipinki* bądź *Lampy* pisze. Z Anią kawalerkę wynajmuje. Wnioski rozpaczą przepełnione, domeną jego życia się stają. Pani Errare krokami w dół schodzącymi, prosto do niebios hadesowych trafia.

Idź dokąd poszli tamci do ciemnego kresu

Pani Mori⁹ wraz z upałami falą 21 lipca roku 2007 przybywa. Do wypicia gorzkiego wina taniego Pana Vinco zmusza. Oddech głęboki biorąc, plany rodziny założenia niweczy. Jedynie poprawki do *Niezwykłych przygód Roberta Robura* wprowadzić pozwala. Szyję liną - w piwnicy bloku warszawskiego - obwiązuje. Skrupułów nie ma. Autorytetem Iana Curtisa¹⁰ się kieruje. Femme Fatale. Z materii cierpienia stworzona...

po złote runo nicości twoją ostatnią nagrodę

Pani Cogito dłoń Męża trzyma kurczowo. 28 lipca 2007 roku, ciszę - na pogrzebowej ceremonii w Leszczynie - celebrytuje. Umilowani w Panu, z Sacrum sfery zostają zesłani. Maski ludzkie zakładając, altruizm szerzyć mają zamiar. U wrót w Beskidzie Niskim doliny.
DOCZESNOŚCI KATHARSIS ELEGIJNE

a kornik napisze twój uładzony życiorys

Od hagiografii ucieczka. Do Wojaczka Rafała porównań także. Dla Mirosława Nahacza egzaltowany wieniec laurowy, na forach internetowych epitafia bądź Wydawnictwa Prószyński I S-Ka przysługi niedźwiedzie¹¹, nagrody nie stanowią. Współczesnej Prozy Polskiej Protagonista, bowiem na to zasługuje, aby z ogromem zacięcia, trudności, pasji, wątpliwości i poświęcenia - bez pompatyzmu funeralnego - historię jego bohaterstwa, za pomocą (jedyne) 5906 znaków graficznych, gremium szerszemu próbować przedstawić...

---

⁸ Errare (łac.) – błędzić.

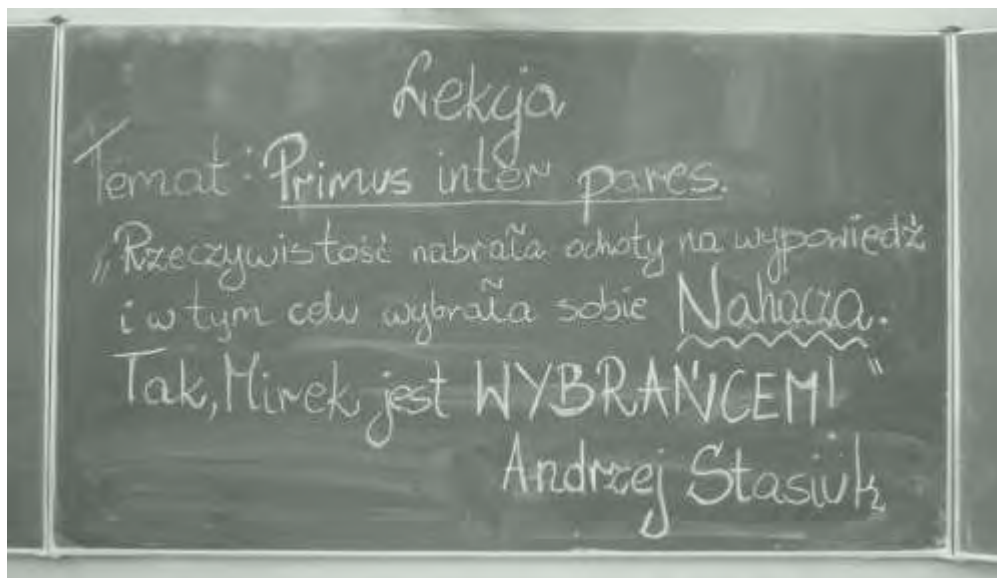
⁹ Mori (łac.) – umierać.

¹⁰ Ian Curtis – wokalista zespołu Joy Division, który 18 maja 1980 roku (w wieku 24 lat) popełnił samobójstwo, wieszając się na sznurze od bielizny; podziwiany przez Mirosława Nahacza.

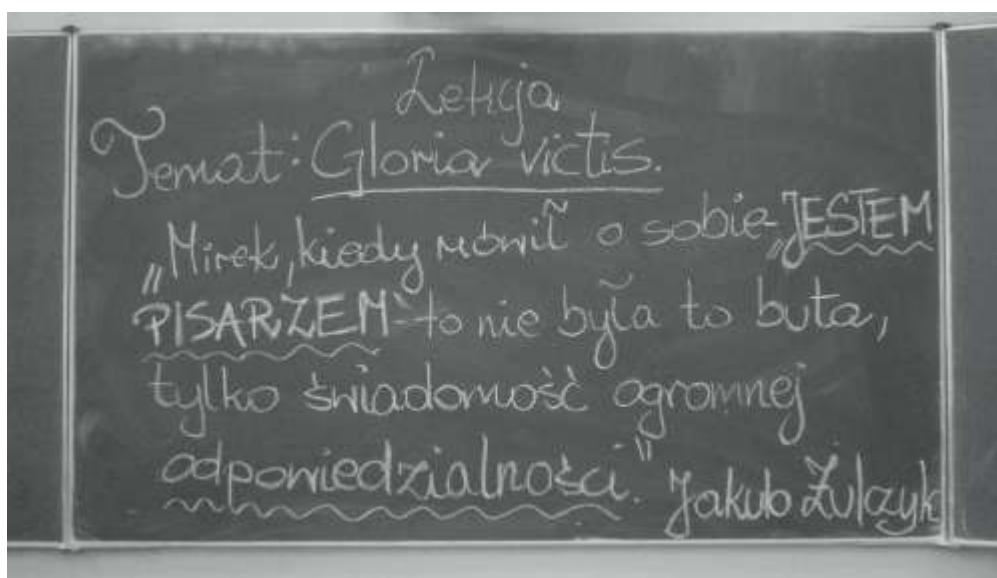
¹¹ Dwa lata po śmierci Mirosława Nahacza, Wydawnictwo Prószyński I S-Ka wprowadzając **znaczne** poprawki wydaje jego powieść - *Niezwykłe przygody Roberta Robura*.

Niedosytu poczucie mając, przypomnieć pragnę, iż autorskie Pana Vinco *Exegi monumentum aere perenius, Życiem* zatytułowane zostało.

Requiem dydaktyczny

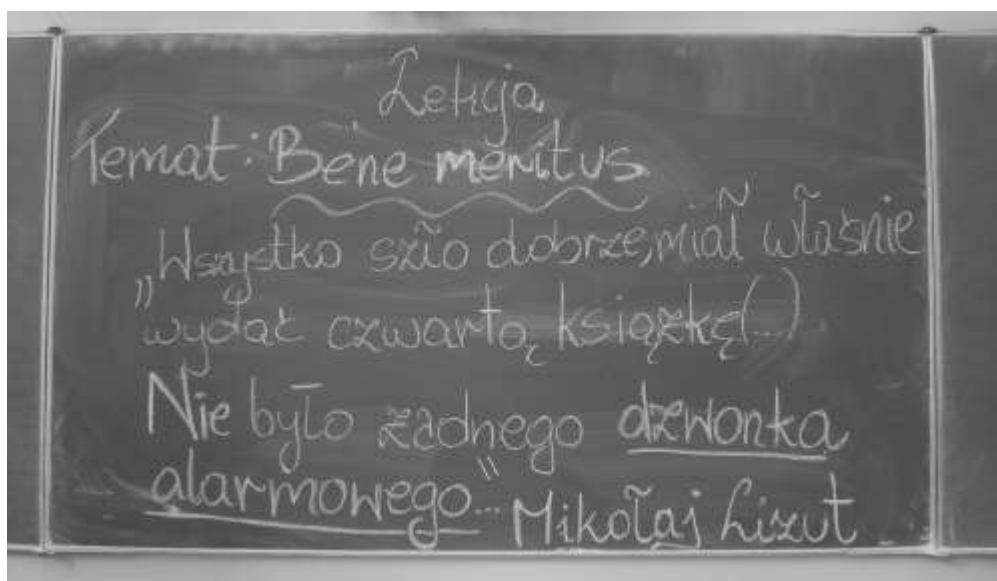

Primus inter pares¹²

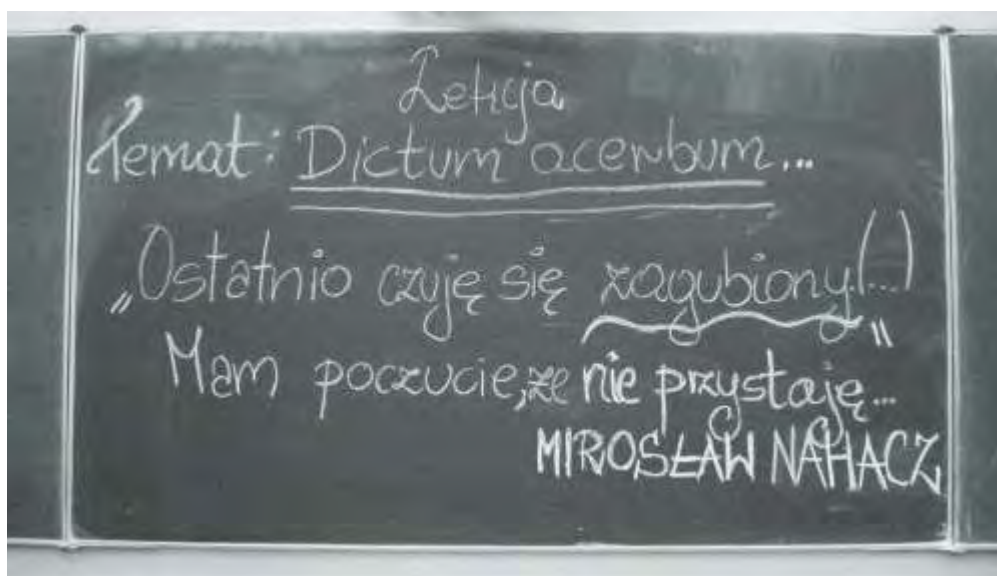
¹² Primus inter pares (łac.) – najlepszy wśród równych. Źródło cytatu na tablicy - www.petlaczasu.pl.

Gloria victis¹³

Bene meritus¹⁴

Ziemskiego JESTESTWA śpiew łabędzi

¹³ Gloria victis (łac.) – chwała zwyciężonym. Źródło cytatu na tablicy (wideoreportaż *Nahacz*) – www.niedoczytania.pl.

¹⁴ Bene meritus (łac.) – dobrze zasłużony. Źródło cytatu na tablicy (artykuł *Zero siedem*) – www.wyborcza.pl.

Dictum acerbum¹⁵

Królestwa Literatury Polskiej Obrońca

Pan Vinco¹⁶

Cytaty poprzedzające poszczególne fragmenty pracy pochodzą z wiersza Zbigniewa Herberta *Przesłanie Pana Cogito*.

Bibliografia:

- Zbigniew Herbert *Pan Cogito*; Wydawnictwo a5; ISBN: 978-83-61298-04-5
- *Przesłanie Pana Cogito*
- *Pan Cogito obserwuje zmarłego przyjaciela*
- *Pan Cogito rozmyśla o cierpieniu*
- *Pan Cogito opowiada o kuszeniu Spinozy*
- Mirosław Nahacz *Bocian i Lola*; Wydawnictwo Czarne; ISBN: 83-89755-31-9
- Mirosław Nahacz *Bombel*; Wydawnictwo Czarne; ISBN: 83-87391-94-8
- Mirosław Nahacz *Niezwykłe przygody Roberta Robura*; Wydawnictwo Prószyński I S-Ka; ISBN: 978-83-7648-016-9
- Mirosław Nahacz *Osiem cztery*; Wydawnictwo Czarne; ISBN: 83-87391-75-1.

---

¹⁵ Dictum acerbum (łac.) – gorzka prawda. Źródło cytatu na tablicy (artykuł *Zero siedem*) – www.wyborcza.pl.

¹⁶ Zdjęcie (artykuł *Fikolki bez Mirosława Nahacza*) – www.krakow.gazeta.pl.